

[Aksel Larsen.]

forslag til regeringen. Statsministeren har ikke villet tage ansvaret, andre har ikke villet tage ansvaret, men ikke desto mindre findes paragraffen nu i grundlovsforslaget. Til anbefaling af den siger man så, at i andre stater findes sådanne paragraffer. Ja, undskyld, men fordi min nabo måske tæver sine børn, har jeg ikke pligt til at gøre det. At andre stater har noget lignende, beviser ikke for mig, at det er godt. Den interparlamentariske Union har anbefalet det. Ja, jeg har set det og har lagt mærke til, at USAs delegerede afholdt sig fra at stemme. Dér har vi det karakteristiske, at Amerikas Forenede Stater er interesserede i, at de stater i Europa, som er afhængige af Amerikas Forenede Stater, hvadenten det er gennem Marshallhjælp, Atlantpagt eller på anden måde, ændrer deres forfatninger, så det bliver muligt med de mindst mulige formaliteter at opgive landets suverænitet, men Amerikas Forenede Stater kan ikke under nogen omstændigheder tænke sig at opgive sin egen suverænitet. Det er det, vi får oplyst gennem bilag 7 i forfatningskommissionens betænkning, og jeg kan ikke lade være at erindre om det, jeg talte om i går: Foster Dulles' rejse til visse regeringer i Vesteuropa, efter at han i forvejen havde holdt en tordentale til de vesteuropæiske Atlantpagtlande, hvori han fra sit høje sæde i Washington sagde: enten skaber I meget snart Vesteuropas enhed, eller også får I vor økonomiske ukærlighed at føle. Dér har vi det netop, det er ordret udefra. Det er derfor, man er interesseret i det, og det er derfor, flere vesteuropæiske stater på samme tid får den idé, at nu skal de have en sådan paragraf ind i grundloven.

Men med alt det har vi ikke fået noget egentligt forsvar for den bestemmelse, der tilsigter at gøre det muligt for rigsdagen at prisgive Danmarks suverænitet. Der er ingen, hverken statsministeren eller de andre partiers ærede ordførere, der har vovet sig ind i en diskussion om det, jeg har gjort opmærksom på, at vel står der foreløbig i paragraffen, at der skal fem sjettedeles majoritet til — det ville det ærede medlem hr. Hans Hedtoft have ændret til fire femtedele; inden vi bliver færdige, vil han vel have lavet det om til et endnu lavere tal —, men hertil er så føjet, at hvis det blot bliver vedtaget med almindelig majoritet i rigsdagen, kan det blive gældende lov allige-

vel ved, at det sendes ud til folkeafstemning efter den almindelige 30 pct.-regel for folkeafstemning. En sådan lov om suverænitets hele eller delvise opgivelse vil kunne blive vedtaget med ringe flertal på rigsdagen. Den vil ved en folkeafstemning kunne få et flertal af de deltagende vælgere mod sig, men vil alligevel være gældende lov.

Ingen har vovet at udtale sig om dette. Man synes med sand fanatisme at have bidt sig fast i, at man vil have lov at prisgive Danmarks suverænitet, og man vil ikke standse op et eneste øjeblik og tænke over det skæbnesvangre, man gør. Hertil er det, jeg siger, at det vil vi kommunister ikke være med til. Vi er principielle modstandere af, at der indføres en sådan bestemmelse i Danmarks Riges Grundlov, at der gives rigsdagen mulighed for at opgive Danmarks nationale suverænitet.

Vi er modstandere af paragraffens praktiske udformning, idet den nævnte tilføjelse gør paragraffen yderligere farlig. Vi vil modsætte os, at en sådan paragraf kommer ind i grundloven, og vi tror, at det skal lykkes os overfor de andre partiers påfaldende og pinlige tavshed i denne sag såvel her i salen som i deres presse at råbe det danske folk op, så det danske folk forhindrer, at Danmark får en grundlov indeholdende en paragraf, der betyder også formel opgivelse af landets suverænitet.

Hans Conrad Koefoed: Det må bero på en fejlhøring eller måske snarere på en ikkehøring af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), når han nu nævnte mig i forbindelse med det ærede medlem hr. Laurits Pedersen som to medlemmer, der var gået ind for tokammersystemet. Det er jo ikke rigtigt. Jeg har tværtimod sagt det modsatte i mit første indlæg, ikke fordi jeg egentlig er modstander af tokammersystemet, men fordi jeg har den opfattelse, at det er kommet så vidt, at et tokammer er noget passé. Det ærede medlem kan altså ikke have hørt, hvad jeg sagde, når han fremførte, at jeg skulle være blandt dem, der forsvare tokammersystemet.

Så siger det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), at der er ingen, der er fremkommet med et forslag om noget, som kunne sættes i stedet for det andet ting. Nej, det kan vel ikke være vor opgave her ved lovforslagets første behandling at lægge forslag på bordet, men jeg har den opfattelse,